

[Forsvarsministeren]

I efteråret 1971 flyttede et antal beboere ulovligt ind på Bådsmadsstrædes Kaserne, som forsvaret samme sommer havde rømmet. Det var begyndelsen på det, vi i dag kalder Christiania. I Christianias 20-årige historie har vekslende regeringer på forskellig vis forsøgt at normalisere området.

Om baggrunden for Højesterets dom fra 1978 kan jeg oplyse følgende: I april 1975 opfordrede et flertal i Folketinget regeringen til straks at påbegynde forhandling om afvikling af Christiania, således at Christiania kunne være afviklet senest 1. april 1976. Da beboerne ikke inden denne frist havde truffet foranstaltninger til en frivillig rømning af arealerne, anmodede Forsvarsministeriet den 1. april 1976 fogden om at gennemføre en fogedforretning med henblik på udsættelse af beboerne. Københavns Byrets Fogedafdeling afslog imidlertid at fremme Forsvarsministeriets begæring om udsættelse; det skete i juni 1976. Afgørelsen blev herefter indbragt for Østre Landsret.

I februar 1977 afsagde Østre Landsret dom, hvorefter beboerne blev tilpligtet uden varsel at rømme samtlige arealer og bygninger. Østre Landsret tog Forsvarsministeriets begæring om en umiddelbar fogedforretning til udsættelse af samtlige beboere i området til følge. Denne dom blev stadfæstet af Højesteret den 2. februar 1978.

Efter Højesterets dom tilkendegav den daværende forsvarsminister under en forespørgselsdebat, at man burde lade den hidtidige benyttelse af området fortsætte, indtil en godkendt lokalplan kunne iværksættes. Det var dog en forudsætning for en sådan midlertidig forlængelse af benyttelsen, at samfundets almindelige love blev overholdt i området.

Folketinget vedtog en dagsorden, der tog regeringens redegørelse til efterretning og udtrykte tilslutning til regeringens bestræbelser.

I maj 1986 vedtog Folketinget en beslutning om Christianias fremtid. Det blev bl.a. fastlagt, at der skulle udarbejdes et landsplandirektiv med efterfølgende lokalplan. Sigtet hermed var dels at sikre en fastlæggelse af den nuværende anvendelse, dels at sikre Københavns befolkning adgang til at anvende dele af området til rekreative formål.

Samtidig vedtog Folketinget at nedsætte en såkaldt særlig styringsgruppe vedrørende Christiania. Styringsgruppen blev nedsat i

marts 1987 og skulle fungere som bindeled mellem Christiania og de offentlige myndigheder. Den skulle varetage det daglige arbejde med planlægning af bygningsstandsættelser, pleje af voldterrænet, det sociale arbejde m.v.

I marts 1988 fremsatte den daværende forsvarsminister forslag til lov om afvikling af Christiania. Efter folketingsvalget i maj 1988 indgik de nye regeringspartier imidlertid en aftale om ikke at genfremsætte lovforslaget.

I december 1988 fremlagde jeg på KVR-regeringens vegne en 4-punkts-handlingsplan, som skulle medvirke til, at de ulovlige forhold blev bragt til ophør:

For det første skulle miljøministeren udarbejde et landsplandirektiv og et lokalplanforslag med retningslinier for anvendelsen af området og bebyggelsen.

For det andet ville regeringen støtte den særlige styringsgruppes bestræbelser på det sociale og bygningsmæssige område.

For det tredje ville regeringen søge at gennemføre stop for det ulovlige byggeri på Christiania.

For det fjerde skulle samtlige de værtshuse, som ikke inden for en kortere frist opnåede bevilling, lukkes.

I marts 1989 udsendte den daværende miljøminister et landsplandirektiv for Christiania. Dette skete efter en omfattende høring af alle berørte ministerier, Københavns Magistrat, overborgmesteren og Hovedstadsrådet. Endvidere blev landsplandirektivet i udkastform oversendt til Folketingets Miljø- og Planlægningsudvalg i overensstemmelse med sædvanlig praksis ved landsplandirektiver. Landsplandirektivet fra marts 1989 opdeler Christiania i to delområder:

Område 1, som udlægges til beboelse og værkstedsformål, og område 2, som udlægges til offentligt rekreativt område.

I april 1989 fremsatte jeg på KVR-regeringens vegne forslag til lov om anvendelse af Christianiaområdet. Denne lov blev vedtaget af Folketinget i juni 1989. Bag loven stod et bredt politisk flertal bestående af Socialdemokratiet, SF, Det Konservative Folkeparti, Det Radikale Venstre og Venstre. Lovens formål er at muliggøre anvendelsen af Christianiaområdet i overensstemmelse med det landsplandirektiv og den lokalplan, som miljøministeren udsteder for området.